

[Aksel Larsen.]

ordentlig skarpe diskussion, man her fører, hverken skal lade sig forlede til at gøre noget, som ikke er skik og brug herinde, eller til at overdrive. Med det sidste tænker jeg på det ærede medlem hr. Helge Larsen, der som argument for, at det ikke kunne gå an at tilbagebetale pengene efter et udstedt proklama, sagde: sæt der kommer så og så mange og melder sig. Det ærede medlem ved jo ikke noget som helst derom; han kan nævne et hvilket som helst astronomisk tal; hvor mange det drejer sig om, vil man først få at se, hvis man prøver på at tilbagebetale pengene.

Hvorom alting er: jeg tror, det havde været bedst, om man for 5 år siden havde besluttet sig til at forsøge en tilbagebetaling. Jeg føler mig stadig ikke overbevist om, at det vil være fuldkommen umuligt at finde veje og metoder til at tilbagebetale pengene, og jeg ser mig derfor nødsaget til at stemme for mindretallets ændringsforslag.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg takker udvalgets flertal for den foreliggende indstilling og for tilslutningen til de ændringsforslag, jeg har stillet.

Jeg må gøre den indledende bemærkning i anledning af diskussionen om referat fra udvalgs møder, at jeg altid har haft den opfattelse, at man ikke fra tingets talerstol skal eller kan referere, hvad der foregår i et udvalg, ud over hvad der knytter sig til dokumenter, som alle er i besiddelse af, eller hvad der knytter sig til den foreliggende betænkning. Der er for mit vedkommende ikke tale om noget nyt standpunkt i denne sag, så det ærede medlem hr. Anders Andersen havde for så vidt ingen grund til at efterlyse et synspunkt, men jeg benytter meget gerne lejligheden til at sige, at dette er min opfattelse, og jeg vil meget håbe, at den efterleves i fornuftig udstrækning. I øjeblikket er det imidlertid sådan, at hemmeligholdelse af, hvad der foregår i udvalgs møder, knytter sig til folketingsmøderne, hvorimod der ingen hemmeligholdelse er i forhold til pressen eller nogen som helst anden, og engang imellem kunne man måske nok ønske, at der skulle kunne tales fortroligt i et udvalg. Det seneste eksempel er, at et københavnsk konservativt dagblad har set sig i stand til at aftrykke, nej, ikke

aftrykke, men i delvis refererende form om tale et aktstykke, der ligger i et udvalg, hemmeligstempleet. Jeg synes, det er en skidt fremgangsmåde, vi er kommet ind på.

Det fremgår af, hvad jeg har sagt, at jeg ikke er enig med det ærede socialdemokratiske medlem, når han har betjent sig af udtalelser i udvalget. Jeg er lige så lidt enig i, at man kan gøre det på anden måde, hvad vi desværre har haft alt for mange eksempler på. Mon ikke den side af sagen stiller sig klar for os alle? Om den ligger klar i praksis, er en anden side af sagen; det må vi se på fremskridt.

I debatten om selve lovforslaget skal jeg ikke deltage med mange bemærkninger; det er jo ikke første gang, der finder en diskussion sted i tinget om dette anliggende. Jeg erkender uden videre, at jeg med sagkyndige meget alvorligt har overvejet, om man dog ikke skulle indlade sig på det præklusive proklama og forsøge en tilbagebetaling; men jeg har ikke hos nogen sagkyndig fundet tilslutning til denne betragtning. Det er grunden til, at jeg efter omhyggelige overvejelser, kan jeg roligt sige, er endt i den opfattelse, at det altså ikke kan lade sig gøre på rimelig vis at klare dette problem på den måde venstre og de konservative har foreslået. Jeg bestrider naturligvis ikke, at man kan vedtage et lovforslag som det, der er foreslået af de ærede medlemmer, og jeg bestrider heller ikke, at det kan føres ud i praksis, men jeg bestrider, at det kan gøres på rimelig måde, og at man derved vil være i stand til at opfylde det tilsigtede formål.

Det er derfor, denne kombination nu i anden omgang er foreslået. Det ærede medlem fru Hanne Budtz mente, det var svært at se nogen mening i denne blandingshistorie. Jeg synes ikke, det er så forfærdelig svært, for meningen er naturligvis den, at kan man ikke foretage en direkte tilbagebetaling, kan man i hvert fald lade de væsentlige organisationer, som nu engang repræsenterer de pågældende, få radighed over visse beløb. Det er det, der er foreslået, samtidig med at grundtanken om oprettelse af de nordiske fonds er blevet bevaret.

Man kan naturligvis diskutere den foreslåede fordeling. Jeg bryder mig ikke om at diskutere den på det ærede medlem hr.